

2023. március 9., csütörtök – Lk 16,19-31

„Küldd el Lázárt”

A példázatbeli „gazdag emberbe” nagyon beleégett a földi szereposztás. „Vannak szegény, szerencsétlen emberek – biztosan bűnösök, maguk tehetnek arról, hogy Isten haragszik rájuk, ilyen ez a Lázár a kapum előtt – és vannak gazdagok, akik azért olyanok, mert Isten igaznak és jutalmat érdemlőnek ítélte őket.” Magát persze az utóbbiak közé sorolta. Nem is nagyon kellett gondolkoznia azon, mivel szolgált rá kiváltságos helyzetére, elég igazolásnak tűnt anyagi helyzete. Valószínűleg a pokolból is ezért beszél úgy Ábrahámmal, mint távol levő földijével, vele egyenrangúval. Még jól ki is oktatja, helyreutasítja: „Nem úgy, atyám, Ábrahám”.

Azzal a döntéssel, hogy neki halála után a pokolba kell kerülnie – úgy látszik – nincs vitája. Lehet, hogy átesett valamiféle nevelésen vagy felvilágosodáson? Ám ez a nevelés vagy felvilágosodás csak nagyon kevésbé lett sikeres, ha az „Ábrahám kebelén” megpillantott Lázárról azt gondolja, hogy Ábrahám majd küldöncnek használja az ő érdekében. Mert – lám – a mennyei lakoma díszhelyén Lázár járni is tud!

Mert ki ez a Lázár? (A gazdag ember nevét nem tudjuk meg, de ő névről ismeri ezt a – földi életében bizonyos béna – koldust, aki az ő asztaláról lehullott falatoktól hiába várta a létfenntartáshoz szükséges táplálékot.) Mit keres ez a Lázár Ábrahám kebelén? Hogy került oda? Biztosan azért, hogy Ábrahám parancsait teljesítse. „Mert ahogy nekem valaha a szolgálaim engedelmeskedtek, Ábrahám is tarthat maga mellett ilyen szolgálkat.”

A példázatbeli „gazdag ember” én is lehetnék? Azt gondolom, hogy nekem meg az enyéimnek jár, amink van? Hogy van mit ennünk és van hova hazamennünk? Hogy van hol és van miből főznünk? És ha épp egy csepp víz enyhítené gyötrő szomjamat, vagy üzeni szeretnék a testvéreimnek, akkor valakit küldöncnek használhatok? És ez így lesz mindig?

Fiers Márta, Budapest